

Gerard Wilke, Ignacy Skrzypek

Charzykowie, st. 2, pow. Chojnice

Informator Archeologiczny : badania 1, 203-204

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wyższony i poszerzony. Udało się jednakże odkryć tylko jego płaszczyste jądro oraz częściowo warstwę wyklinującą się na wewnętrznej stopie wału wraz z paleniskiem.

Szczyt wału uległ całkowitej niwelacji. Odkryte w palenisku fragmenty ceramiki pozwalają datować II fazę osadnictwa na koniec VIII (?) i IX - X wieku.

Wszystkie te dane i odkrycie warstwy kulturowej w wykopach sondażowych nr 5 i 6 wskazywałyby, iż pomieszczenia mieszkalne znajdowały się wyłącznie w kotlinie w pobliżu wału obronnego. Takie usytuowanie zabezpieczało ówczesnych mieszkańców przed działaniem złych warunków klimatycznych. (wyniosłe wzgórze na półwyspie jeziora).

C H A R Z Y K O W E, st. 2,
pow. Chojnice

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Badania prowadził mgr Gerard Wilke i Ignacy Skrzypek,
od dn. 29.VI - 11.VII, finansowało PMRN w Chojnicach.

Kontynuując badania nad wczesnośredniowiecznym osadnictwem międzyrzecza Gwdy i Wisły przeprowadzono wstępne prace wykopaliskowe w Charzykowych na stanowisku 2. Grodzisko kołowego kształtu o wklęsłym majdanie (opadającym w kierunku wschodnim) i rozmiarach 20 x 20 m, usytuowane jest w odległości 500 m od połudn.-zachodniego brzegu jeziora Charzykowskiego i 250 m na półn.-wschód od szosy Chojnice-Bytów. Obiekt zajmuje szczyt bardzo wyniosłego (ok. 30 m wysokości) cypla morenowego. Wały grodziska są najbardziej czytelne od zewnętrznej strony stanowiska, osiągając w partiach: południowej 4 m wyso-

kości, zaś zachodniej od 5 - 5,5 m.

Dążąc do wstępnego rozpoznania obiektu założono 2 wykopy sondażowe, pierwszy (nr 1 o wym. 2,5 x 3 m) na majdanie, drugi (nr 2 o wym. 2,5 x 7 m) na wewnętrznym skłonie wału. W wyniku krótkotrwałych prac odsłonięto, aż do szczytu wewnętrzną część wału, który usypany został na pierwotnym humusie z warstw gliny i piasku, a wzmocniony konstrukcją przekładkową (zachowaną bardzo fragmentarycznie). W części zachodniej wykopu udało się zaobserwować ślady dwukrotnej przebudowy lub naprawy wału obronnego. Odkryte licznie, przy wewnętrznej stopie wału, kamienie polne są śladem zewnętrznego płaszcza wału lub też jego umocnieniem w miejscu styku z majdanem. Pierwotna szerokość wału u podstawy wynosić musiała przeciętnie ok. 7 - 8 m.

Obydwa wykopy dostarczyły fragmentów naczyń glinianych, które pozwalają wstępnie datować obiekt na koniec VIII (?) i IX-X wieku.

O H E Ł M, pow. Bochnia

Katedra Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego i
Muzeum Archeologiczne w
Krakowie

Badania prowadziły dr Maria Gabalska i mgr Alina Wałow, finansował Uniwersytet Jagielloński i Muzeum Archeologiczne.

Kontynuowano systematyczne prace wykopaliskowe na grodzisku. Leży ono na wyniosłym pagórku, na skraju Pogórza Karpackiego, otoczone jest z trzech stron Rabą.

Badania prowadzono w zachodniej części grodziska, na skło-